

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-6881
6. februar 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-106/14	FCD et FMB Sagen vedrører: »Når en »artikel« som omhandlet i forordning nr. 1907/2006 (Reach) er sammensat af flere elementer, der hver især opfylder definitionen af »artikel« i nævnte forordning, finder de forpligtelser, der følger af forordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 33, da kun anvendelse på den samlede artikel eller på hvert enkelt element, der opfylder definitionen af »artikel«?»	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	GA	12.02.15
C-396/13	Sähköalojen ammattiliitto Sagen vedrører: 1. Kan en fagforening, der repræsenterer arbejdstagere, direkte gøre artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder gældende som umiddelbar retskilde over for en tjenesteyder fra en anden medlemsstat, når den bestemmelse, der anfægtes som værende i strid med artikel 47, (artikel 84 i den polske lov om arbejdsforhold) er en rent national bestemmelse? 2. Følger det i en retssag i beskæftigelsesstaten vedrørende forfaldne krav som omhandlet i direktiv 96/71/EF af EU-retten, navnlig af princippet om effektiv retsbeskyttelse i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 5, stk. 2, og artikel 6 i det nævnte direktiv, fortolket i forbindelse med den foreningsfrihed på fagforeningsområdet, som er sikret i chartrets artikel 12 (organisationsfrihed), at den nationale ret skal undlade at anvende en bestemmelse i den i arbejdstagerens hjemstat gældende lov om arbejdsforhold, der er til hinder for en overdragelse af et lønkrav til en fagforening i beskæftigelsesstaten med henblik på inddrivelse, når den tilsvarende bestemmelse i beskæftigelsesstaten tillader en	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	12.02.15

	<p>overdragelse af det forfaldne lønkrav med henblik på inddrivelse og dermed af stillingen som sagsøger til den fagforening, som alle de arbejdstagere, der har overdraget deres krav med henblik på inddrivelse, er medlem af?</p> <p>3. Skal bestemmelserne i protokol nr. 30 til Lissabontraktaten fortolkes således, at også en national ret i en anden stat end Polen eller Det Forenede Kongerige skal tage hensyn til dem, såfremt den pågældende tvist har nær tilknytning til Polen og det navnlig er polsk ret, der finder anvendelse på arbejdsaf-tal-erne? Med andre ord: Er den polsk-britiske protokol til hinder for, at en finsk ret kan fastslå, at polske love eller administra-tive bestemmelser, en administrativ praksis eller administrative foranstaltninger i Polen er i strid med de grundlæggende rettigheder, friheder og principper, der er proklameret i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder? 4. Skal artikel 14, stk. 2, i Rom I-forordningen henset til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for anvendelsen af en medlemsstats nationale lovgivning, hvorefter det er forbudt at overdrage fordringer og krav hidrørende fra ansættelsesforholdet? 5. Skal artikel 14, stk. 2, i Rom I-forordningen fortolkes således, at den lov, der finder anvendelse på overdragelsen af krav hidrørende fra arbejdsaf-talen er den lov, som i henhold til Rom I-forordningen gælder for den pågældende arbejdsaftale, uanset om bestemmelser i en anden lovgivning også har indvirkning på indholdet af et enkelt krav?</p>			
C-359/13	<p>Martens</p> <p>Sagen vedrører: 1A. Skal EU-retten, især artikel 45 TEUF og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68, fortolkes således, at den er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene indstiller studiestøtten til en uddannelse uden for EU til et voksent barn, over for hvem en i Belgien bosat grænsearbejder med nederlandsk statsborgerskab, som arbejder dels i Nederlandene, dels i Belgien, har forsørgerpligt, og dette sker på det tidspunkt, da grænsearbejdet ophører, og arbejdstageren nu kun arbejder i Belgien, og med den begrundelse, at barnet ikke opfylder betingelsen om at have boet i Nederlandene i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den pågældende undervisningsanstalt? 1B. Såfremt spørgsmål 1A skal besvares bekræftende, og det antages, at de øvrige betingelser for studiestøtte er opfyldt, er EU-retten da til hinder for, at studiestøtten tilkendes for en periode, der er kortere end varigheden af den uddannelse, som studiestøtten er bevilget til? Såfremt Domstolen ved besvarelsen af spørgsmål 1A og 1B når til den afgørelse, at reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed ikke er til hinder for, at der i perioden fra november 2008 til juni 2011 eller i en del af denne periode ikke tilkendes Babette Martens nogen studiestøtte: 2. Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger studiestøtten til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet Uddannelses- og forskningsministeriet</p>	Dom	26.02.15

	pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?			
C-657/13	Verder LabTec GmbH & Co. KG Sagen vedrører: Er det foreneligt med etableringsfriheden i henhold til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at en national bestemmelse foreskriver, at der ved overførsel af et aktiv fra et indenlandsk til et udenlandsk driftssted inden for samme virksomhed er tale om en udtagning til ikkeerhvervsmæssige formål, således at der opstår en udtagningsavance, idet der konstateres en urealiseret kapitalgevinst, og en anden national bestemmelse giver mulighed for, at udtagningsavancen fordeles ligeligt over fem eller ti regnskabsår?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Skatteministeriet	GA	26.02.15
C-684/13	Demmer Sagen vedrører: 1. Skal kravet om, at landbrugsarealet ikke anvendes til "ikkelandbrugsaktiviteter", jf forordning nr. 1782/2003, artikel 44, stk. 2, og kravet om, at landbrugsarealet anvendes til "landbrugsaktivitet, eller (...) fortrinsvis anvendes til landbrugsaktivitet", jf forordning nr. 73/2009, artikel 34, stk. 2, litra a), fortolkes således, at det er en betingelse for støtte, at arealets primære anvendelsesformål er landbrugs-mæssigt? a) I bekræftende fald bedes Domstolen præcisere, hvilke parametre der skal tillægges vægt ved afgørelsen af, hvilket anvendelsesformål der er det "primære" i de tilfælde, hvor et areal benyttes til flere forskellige formål samtidig. b) I bekræftende fald bedes Domstolen endvidere oplyse, om dette i givet fald betyder, at sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, er en del af lufthavnen og er underlagt særlige regler og begrænsninger som de i sagen omhandlede med hensyn til anvendelsen af arealerne, men samtidig også benyttes til høst afgræsslet til grøntpilleproduktion, efter arealernes karakter og anvendelse er støtteberettigede efter de nævnte bestemmelser. 2. Skal kravet om, at landbrugsarealet indgår i landbrugerens "bedrift", jf forordning nr. 1782/2003, artikel 44, stk. 2, og forordning nr. 73/2009, artikel 34, stk. 2, litra a), fortolkes således, at sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, der er en del af lufthavnen og er underlagt særlige regler og begrænsninger som de i sagen omhandlede med hensyn til anvendelsen af arealerne, men samtidig også benyttes til høst afgræsslet til grøntpilleproduktion, er støtteberettigede efter de nævnte bestemmelser? 3. Såfremt spørgsmål 1b og/eller spørgsmål 2 besvares benægtende vil der da, fordi arealerne udover anvendelsen til dyrkning af permanent græs til grøntpilleproduktion tillige er sikkerhedszoner omkring landingsbaner og rulle- og stopveje i lufthavne, a) foreligge en fejl, der med rimelighed kunne have været	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Fødevareministeriet Kammeradvokaten	GA	26.02.15

	<p>opdaget af landbrugeren, jf artikel 137 i forordning nr. 73/2009, hvis der desuagtet er tildelt betalingsrettigheder for arealerne? b) foreligge en fejl, som landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget, jf artikel 73, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, hvis der desuagtet er udbetalt støtte for arealerne? e) foreligge en uretmæssig betaling, som støttemodtageren ikke kan anses for at have været i god tro om, jf artikel 73, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, hvis der desuagtet er udbetalt støtte for arealerne? 4. Hvilket tidspunkt er relevant ved vurderingen af, om a) der foreligger en fejl, der med rimelighed kunne have været opdaget af landbrugeren, jf artikel 137 i forordning nr. 73/2009, b) der foreligger en fejl, som landbrugeren med rimelighed kunne forventes at have opdaget, jf artikel 73, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004, og støttemodtageren kan anses for at have handlet i god tro. ff artikel 73, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 796/2004? 5. Skal vurderingen efter spørgsmål 4 a) - ej foretages for hvert enkelt støtteår eller for udbetalingerne som helhed?</p>			
--	---	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
C-76/14	<p>Manca Sagen vedrører: 1. Henset til bestemmelserne i lov nr. 9/2012 og til genstanden for den afgift, der er fastsat i nævnte lov, skal artikel 110 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat indfører en afgift på forurenende emissioner, der finder anvendelse på alle udenlandske motorkøretøjer, når de registreres i denne stat, idet afgiften ligeledes finder anvendelse ved overdragelse af ejendomsretten til et nationalt motorkøretøj, med undtagelse af tilfælde hvor en sådan afgift eller en lignende afgift allerede er blevet betalt? 2. Henset til bestemmelserne i lov nr. 9/2012 og til genstanden for den afgift, der er fastsat i nævnte lov, skal artikel 110 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat indfører en afgift på forurenende emissioner, der finder anvendelse på alle udenlandske motorkøretøjer, når de registreres i denne stat, idet denne afgift for så vidt angår nationale motorkøretøjer først skal betales, når ejendomsretten hertil overdrages, hvilket medfører, at et udenlandsk køretøj kun kan anvendes, såfremt afgiften er betalt, mens et nationalt køretøj kan anvendes tidsubegrænset, uden at afgiften betales, frem til det tidspunkt, hvor ejendomsretten til et</p>	Miljøstyrelsen	Orienteringssag	GA	10.02.15

	sådant køretøj overdrages, såfremt der sker en sådan overdragelse?				
C-340/13	<p>Bpost</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal artikel 12, femte led, i direktiv 1997/67/EF, som ændret ved direktiv 2002/39/EF og 2008/06/EF, fortolkes således, at den indebærer en forpligtelse til ikke-diskriminering bl.a. i forholdet mellem en befordringspligtig virksomhed og konsolidatorer, når der er tale om operationelle rabatter, som tildeles af denne virksomhed, idet de rabatter, der udelukkende angår mængde, alene er omfattet af artikel 12, fjerde led? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er den rabat, der udelukkende angår mængde, da i overensstemmelse med forpligtelsen til ikke-diskriminering i artikel 12, fjerde led, når den prisforskel, der derved indføres, er baseret på en objektiv omstændighed vedrørende det geografiske marked og de relevante tjenesteydelser, og denne rabat ikke indebærer en udelukkelsesvirkning eller en loyalitetsforpligtelse? 3) Såfremt første spørgsmål besvares benægtende, tilsidesætter den mængderabat, der tildeles en konsolidator, da princippet om ikkediskriminering i artikel 12, femte led, når dens størrelse ikke svarer til den rabat, der tildeles en afsender, som indleverer det samme antal forsendelser, men svarer til samtlige de rabatter, der tildeles samtlige afsendere på grundlag af antallet af forsendelser fra hver af disse afsendere, som konsolidatoren har indsamlet forsendelser hos?</p>	Transportministeriet Trafikstyrelsen	Orienteringssag	Dom	11.02.15
C-531/13	<p>Kornhuber e.a.</p> <p>1) Er der ved en tidsmæssigt og kvantitativt begrænset prøveproduktion af naturgas, der gennemføres som led i en efterforskningsboring med henblik på vurdering af rentabiliteten af en varig udvinding af naturgas, tale om »udvinding af [...] naturgas i kommercielt øjemed« i henhold til punkt 14 i bilag I til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EFT L 175, af 5. juli 1985, s. 40, som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009, EUT L 140 af 5. juni 2009, s. 114 (herefter »direktiv 85/337«)? Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende forelægges følgende yderligere spørgsmål: 2) Er punkt 14 i bilag I til direktiv 85/337 til hinder for en ordning i national ret, hvorefter de grænseværdier for udvinding af naturgas, der fremgår af punkt 14 i bilag I til direktiv 85/337, ikke vedrører udvindingen som sådan, men »produktionen pr. sonde«? 3)</p>	Miljøstyrelsen Energistyrelsen	Orienteringssag	Dom	11.02.15

	Skal direktiv 85/337 fortolkes således, at myndighederne under omstændigheder som dem, der foreligger i tvisten i hovedsagen, hvor der ansøges om tilladelse til en prøveproduktion af naturgas inden for rammerne af en efterforskningsboring, ved afgørelsen af om der er pligt til at foretage en miljøindvirkningsvurdering, alene skal vurdere den kumulative virkning af alle tilsvarende projekter, konkret alle udnyttede boringer i kommunen?				
T-204/11	Spanien mod Kommissionen Sagen vedrører: Fortolkning af unionsretten i den gældende affattelse og i særdeleshed grundretlighedscharterets artikel 21, TEU artikel 6, stk. 1 og 3, samt artikel 1, 2 og 6 i direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling mht. beskæftigelse og erhverv.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Orienteringssag	Dom	11.02.15
C-18/14	CO Sociedad de Gestion y Participación e.a. Sagen vedrører: 1) Må den kompetente myndighed, såfremt den udtrykkeligt tillader en påtænkt erhvervelse som omhandlet i artikel 15a i direktiv 2007/44/EF, i henhold til national lovgivning knytte begrænsninger eller betingelser til denne tilladelse? Har det herved nogen betydning, om disse begrænsninger eller betingelser er baseret på tilsagn fra den potentielle erhverver som omhandlet i tredje betragtning til direktivet? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal de begrænsninger og betingelser, som den kompetente myndighed har fastsat, være nødvendige i den forstand, at uden disse begrænsninger og betingelser havde den kompetente myndighed set sig nødsaget til at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse på grundlag af vurderingen ud fra de i artikel 15b i direktiv 2007/44/EF omhandlede kriterier? 3) Såfremt det er tilladt at fastsætte begrænsninger og betingelser, er der da i direktivets artikel 15b, stk. 1, hjemmel til, at den kompetente myndighed i forbindelse med erhvervelsen må stille krav med hensyn til »corporate governance« i det selskab, der ønskes erhvervet, såsom krav med hensyn til bestyrelsens sammensætning i et »two tier board«?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	11.02.15
C-349/13	Oil Trading Poland Sagen vedrører: Skal artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1, med senere ændringer, polsk specialudgave, kapitel 9, bind 1, s. 179) samt den tilsvarende, gældende artikel 1, stk. 3, litra a, og andet afsnit i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.	Skatteministeriet	Orienteringssag	Dom	12.02.15

	december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12, med senere ændringer) fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en punktafgift på smøreolier under KN-kode 2710 19 71 – 2710 19 99, der anvendes til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, efter reglerne for den harmoniserede punktafgift på forbrug af energiprodukter?				
C-543/13	Fischer-Lintjens Sagen vedrører: 1) Skal begrebet »ret til« i artikel 27 ff. i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at for fastlæggelsen af, fra hvilket tidspunkt der er ret til pension eller rente, er tidspunktet for vedtagelsen af en afgørelse om tildeling, i henhold til hvilken pensionen er blevet udbetalt, eller tidspunktet for den med tilbagevirkende kraft tilkendte pension, afgørende? 2) Såfremt der med begrebet »ret til« sigtes til begyndelsestidspunktet for den med tilbagevirkende kraft tilkendte pension: Er det foreneligt hermed, at en pensionsberettiget, der er omfattet af artikel 27 i forordning (EØF) nr. 1408/71 efter nederlandsk lovgivning, ikke kan tegne en sygeforsikring med den samme tilbagevirkende kraft?	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	12.02.15
T-579/11	Akhras mod Rådet Påstande: Punkt 3 i tabel A i bilaget til Rådets afgørelse 2011/522/FUSP annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 3 i tabel A i bilag I til Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 2 i tabellen i bilag II til Rådets afgørelse 2011/628/FUSP annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 2 i tabellen i bilag II til Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2011/273/FUSP (som ændret) ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Det fastslås, at artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 442/2011 (som ændret) ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	12.02.15
C-593/13	Rina Services e.a. Sagen vedrører: Er princippet om etableringsfrihed (artikel 49 TEUF) og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 TEUF) samt principperne i direktiv 2006/123/EF til hinder for vedtagelse og anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter SOA'er (stiftet som aktieselskaber) »skal have hjemsted i Den Italienske Republik«? Skal den i artikel 51 TEUF nævnte undtagelse fortolkes således, at den også	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	24.02.15

	omfatter en virksomhed såsom den attesting, der udføres [org. s. 17] af privatretlige organer, som dels skal være stiftet som aktieselskaber og virke på et konkurrencepræget marked, dels deltager i udøvelsen af offentlig myndighed og derfor er underkastet en tilladelsesordning og strenge kontroller foretaget af tilsynsmyndighederne?				
C-176/13 P	Bank Mellat mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel) Påstande: Dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2013 i sag T-496/10 ophæves. Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og forkaster det af Bank Mellat anlagte søgsmål til prøvelse af de anfægtede retsakter. Bank Mellat tilpligtes at betale de omkostninger, som Rådet har afholdt i første instans og under denne appelsag.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	26.02.15
C-200/13 P	Bank Saderat Iran mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel) Påstande: Dommen afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 5. februar 2013 i sag T-494/10 annulleres. Der træffes endelig afgørelse i tvisten, og Rådet for Den Europæiske Union frifindes i sagen anlagt af Bank Saderat til prøvelse af de restriktive foranstaltninger. Bank Saderat tilpligtes at betale Rådets omkostninger i forbindelse med sagens behandling i første instans og under denne appelsag.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	26.02.15
C-671/13	Indēliņ ir investicijū draudimas et Nemaniūnas Sagen vedrører: 1) kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19, sammenholdt med punkt 12 i bilag I hertil, fortolkes således, at såfremt en medlemsstat fastsætter bestemmelse om, at de indskydere, der er indehavere af værdipapirer (indskudsbeviser) udstedt af et kreditinstitut, ikke er omfattet af en garantiordnings dækning, omfatter denne udelukkelse kun de indskudsbeviser, der har (udviser) samtlige de egenskaber, der kendetegner et finansielt instrument i henhold til direktiv 2004/39 (når der samtidig henses til eksistensen af andre EUretsakter, eksempelvis Den Europæiske Centralbanks forordning 25/2009), herunder omsætningsmuligheden på sekundære markeder? 2) Såfremt den berørte medlemsstat vælger at gennemføre direktiv 94/19 og direktiv 97/9 i den nationale ret således, at garantiordningen for indskydere og investorer fastsættes i den samme retsakt (den samme lov), kan artikel 7, stk. 2, i direktiv 94/19 og punkt 12 i bilag I til direktiv 94/19 sammenholdt med artikel 2, stk. 2, i direktiv 97/9 og under hensyn til artikel 3 i direktiv 97/9 da indebære, at indehavere af indskudsbeviser og obligationer ikke er	Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	26.02.15

<p>dækket af nogen af (garanti)ordningerne som omhandlet i de nævnte direktiver? 3) Da de nationale bestemmelser indebærer, at indehavere af indskudsbeviser og obligationer, der er udstedt af et kreditinstitut, ikke er dækket af de garantiordninger, der er nævnt i direktiv 94/19 og direktiv 97/9, spørges: a) Skal artikel 3, stk. 1, artikel 7, stk. 1 (som ændret ved direktiv 2009/14), og artikel 10, stk. 1, i direktiv 94/19 sammenholdt med samme direktivs artikel 1, stk. 1, der definerer begrebet indskud, anses for tilstrækkeligt klare, præcise og ubetingede til at skabe subjektive rettigheder, der kan påberåbes af privatpersoner ved de nationale retsinstanser med henblik på at opnå dækning af de krav, som de har rettet mod det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forestå betaling i henhold til en garantiordning? b) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 97/9 anses for tilstrækkeligt klare, præcise og ubetingede til at skabe subjektive rettigheder, der kan påberåbes af privatpersoner ved de nationale retsinstanser med henblik på at opnå dækning af de krav, som de har rettet mod det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forestå betaling i henhold til en garantiordning? c) Såfremt de foregående spørgsmål (»3a« og »3b«) besvares bekræftende, spørges, hvilken af de to garantiordninger den nationale ret skal vælge ved løsningen af en tvist mellem en privatperson og et kreditinstitut, i hvilken forbindelse der er rettet henvendelse til det garantiorgan, som medlemsstaten har oprettet, og som har til opgave at forvalte en garantiordning for indskydere og investorer? 4) Skal artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 97/9 (sammenholdt med bilag I til det nævnte bilag) fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national lovgivning, hvorefter en investorgarantiordning ikke omfatter de investorer, der er indehavere af værdipapirer udstedt af et kreditinstitut, på grund af det finansielle instruments form (værdipapirer) og under forudsætning af, at kreditinstituttet ikke har overført eller anvendt investorenes midler eller værdipapirer uden disses samtykke? Er den omstændighed, at det kreditinstitut, der har udstedt værdipapirerne – udstederen – [org. s. 12] samtidig optræder som depotselskab for disse finansielle instrumenter (mellemlid), og at de investerede midler ikke kan adskilles fra de andre midler, som kreditinstituttet råder over, relevant for fortolkningen af de nævnte bestemmelser i direktiv 97/9 i forhold til beskyttelsen af</p>				
--	--	--	--	--

	investorerne?				
T-365/13	<p>Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse K(2013) 2436 endelig af 2. maj 2013 kendes ugyldig i det omfang, den finder anvendelse på Republikken Litauen, og i det omfang, den afslår at finansiere specifikke udgifter under ELFUL afholdt af Republikken Litauen. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Fødevareministeriet	Orienteringssag	Dom	26.02.15
T-188/12	<p>Breyer mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens beslutning af 16. marts 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)313186 annulleres. Kommissionens beslutning af 3. april 2012 vedrørende sagsnr. Ares(2012)399467 annulleres, for så vidt der herved blev givet afslag på aktindsigt i Østrigs skriftlige indlæg i sag C-189/09. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	27.02.15